

נדריס מח

עניין: בר ברך צורבא מרבנן

יד שאול סיי רכג, ב

ב כלי להקנוחם לבנו • כבר כחצתי לברי הס"ס לאמרן אי הוי
 בר בריך לורבא מרבנן מאי ולכאורה לריך ביאור השאלה מה הוא
 ורש"י פירש מה יהי' ומי יורש נכסיו והיינו לשיטתיה לא הוי ליה שום
 בן אצל לפירוש הר"ן דהי' לו עוד בן מה שאלו לו אמנם נראה להגה
 כבר אמרו לא תהוי צאצורי
 אחסנתא אפילו מצרית בישא לברא
 טבא ומטעם לנא ידעינן מה זרע
 יולא ממנו והנה דעת היפ"ח פ' לך
 פ"מ"ב לתד שגויא סס לנבונתכסמות'
 להעבי' נתל' ונכדנתן אורקני' כנ נכסין
 לר"א בנו וכחצתי בגליון הש"ע
 ס"מ ה"י רפ"ב דנש"ע סס לא מבואר
 כן ועיקר כתיבן השני דחיינו מוס' בחזרת מתנה והנה כאן שהי' לו שני
 בנים אחד מעלי ואחד לא מעלי והי' אביר להעביר נחלה וכפי הגר"א
 הי' רולה להקנות מסיים בחזרת מתנה או שלא ידע הדין וע"ז אמרי
 לו ואי הוי בר ברך לורבא מרבנן מאי והיינו לכינן דאפשר שהי' לו בן
 מעלי אביר להעביר נחלה ולכך אמר דבאמת לא יעבור נחלה שיקנה
 להבן בנו עכ"פ לא חעבור נחלתו נגמרי ועיין ספורי פ' תנא סכתב

בדי נ להקנוחם לבנו הרי
 זן הבן מורר בהם אם יהיה
 זו שהחנה :
 ו (ג) ד אס נתן ירושת אביו
 לאחיו

חתם סופר כתובות נג.

גמ' כתובות נג.

לא תיהוי בעבורי אחסנתא. ש מ ע ת י מ א צ א מ א ר י
 ז ל"ל שזה פירוש הפסוק פר' וירא [צראשית כ"א
 י"א – י"ב] וירע הדבר מאוד צעיני אצרהס על אודות בנו
 ויאמר חלקים אל אצרהס אל ירע צעיניך על הנער ועל
 אחתך כל אשר תאמר חליך שרה שמע בקולה, ופירש"י בקול
 נבואתה ורה"ק שלה ע"ש. ומה ענין רוח הקודש ונבואה
 לכאן. ועוד מ"ע הרע לאצרהס וכי היה רולה להחזיק בצן
 מלחק ע"ז וג"ע ושופך דם. ועוד מה לו להאריך על אודות
 בנו והיה די באמרו וירע הדבר צעיני אצרהס ותו לא. ולפי
 הני"ל דודאי לא הרע לו לשלוח ישמעאל על שהיה מלחק, אך
 הרע לו על אודות בנו דייקא, בנו של ישמעאל, דדילמא נפיק
 מיני' צנין דמעלי והובע עבורי אחסנתא מצרית בישא לברא
 עבא, ואמר לו הקצ"ה אל ירע צעיניך כי כל אשר תאמר
 חליך שרה שמע בקול רה"ק שסכתה צרה"ק דלא נפקי מיני'
 צנין דמעלי לעולם, דככי האי גונא צודאי שרי לעבורי אחסנתא,

דעתך משום (ד) דאמר ליה שמואל לרב יהודה
 (ג) שינא "לא תיהוי בעבורי אחסנתא אפילו
 מברא בישא לברא טבא דלא ידיעא מאי
 זרעא נפיק מיניה וכל שכן מברא לברתא

ודפח"ח קס"ב

